

Aleg 822

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie nadania nowo zbudowanemu szpitalowi powiatowemu w Horodence charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Wysoki Sejmie!

Reprezentacja powiatu w Horodence postanowiła jednomyślnie na posiedzeniu z dnia 23. marca 1904 ufundować w Horodence szpital „imienia Arcyksiężniczki Gizeli“ na czterdzieści łóżek, z tem zastrzeżeniem, że w chwili właściwej, gdy fundusze okażą się dostateczne, przystąpi Wydział powiatowy do urzeczywistnienia tej fundacyi.

Na pokrycie kosztów budowy przeznaczył Wydział powiatowy wszelkie rozporządzalne na ten cel fundusze, a mianowicie:

- a) fundusz zakładowy istniejącego szpitala powiatowego w kwocie 26.000 kor.,
- b) fundusz imienia Arcyksiężnej Gizeli w kwocie 14.884 koron 39 hal.,
- c) kapitał ze sprzedaży istniejącego szpitala powiatowego w kwocie 20.000 kor.,
- d) legat ś. p. Fedka Kostiuka w kwocie 3.000 koron.

Gdy fundusze te nie wystarczały na wybudowanie rzezonego szpitala Reprezentacja powiatu uzyskała uchwałą Wysokiego Sejmu zezwolenie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 120.000 koron.

Mając w ten sposób zapewnione fundusze na wybudowanie szpitala odniósł się Wydział powiatowy do Wydziału krajowego z prośbą o uznanie potrzeby szpitala w Horodence stosownie do postanowień §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 47.

Uzyskawszy orzeczenie Wydziału krajowego reskryptem z dnia 26. sierpnia 1905 l. 21.768 uznające potrzebę szpitala w Horodence, przystąpił Wydział powiatowy w roku 1908 do budowy szpitala.

Na gruncie, przez gminę Horodenka na ten cel darowanym, o przestrzeni 2 morgów 1533 sążni², który przez delegatów Wydziału krajowego i komisję sanitarno-policyjną uznany został za zupełnie odpowiedni pod budowę, powstał kompleks budynków według normalnych planów ułożonych przez Wydział krajowy, a mianowicie:

- 1) główny budynek szpitalny,
- 2) budynek administracyjny,
- 3) pawilon dla chorób zakaźnych,
- 4) budynek gospodarczy,
- 5) kostnica,
- 5) studnia z pompą wraz z domkiem nad tą studnią.

C. k. Namiestnictwo orzekło już reskrytem z dnia 13. listopada 1907 I. 136.830, że powyż wymienione budynki oraz ich urządzenie szpitalne wedle przedłożonych planów odpowiadają wymogom sanitarno-policyjnym.

Zaopatrzenie szpitala w odpowiednią ilość dobrej wody dokonano w ten sposób, iż na podwórzu szpitalnym wywiercono studnię do głębokości 60 metrów, zaopatrzoną w pompę ssąco-tłoczącą, poruszaną motorem benzynowym.

Powyższa pompa wtłacza wodę ze studni do zbiornika żelaznego położonego na strychu budynku głównego o pojemności 3000 litrów, skąd rozprowadzoną bywa rurami do pojedynczych ubikacji we wszystkich pawilonach.

Celem odprowadzenia nieczystości urządzono kanalizację rurami kamionkowemi od wszystkich budynków do wspólnego kanału odprowadzającego, Dla odkażenia nieczystości z pawilonu chorób zakaźnych wykopano obok tego pawilonu dół kloaczny z mieszałem, gdzie zebrane nieczystości podlegają dezynfekcyi, a następnie odchodzą rurami kamionkowemi do wspólnego kanału odpływowego.

Rury odpływowe są zaopatrzone w gęstą kratę oddzielającą. Główny kanał odpływowy, długości 250 metrów, odprowadza nieczystości do płynącego po za obrębem siedzib ludzkich polsku.

Aktem fundacyjnym, notaryalnie zeznanym z daty Horodenka dnia 28 czerwca 1910 l. rep. 380. oddała Rada powiatowa w myśl §. 2. ustawy z dnia 28 lipca 1897. Dz. u. kraj. Nr 47. wyżej opisane budynki szpitalne wraz z gruntem i całym urządzeniem, bez żadnych ciężarów, na wyłączną i nieograniczoną własność funduszowi szpitalnemu w Horodence.

W ustępie piątym pomienionego aktu fundacyjnego, zgodnie z postanowieniem §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897, zobowiązała się Rada powiatowa w Horodence, pokrywać z własnych funduszków wszystkie wydatki na budowę, przeistoczenie lub dobudowanie w stosunku 50%, to jest po połowie z funduszem krajowym, a nadto w ustępie czwartym aktu fundacyjnego pokryć z własnych funduszków wszelkie koszty utrzymania szpitala w pierwszym półroczu licząc od wprowadzenia go w życie ustawą krajową.

Wydział krajowy zatwierdził w dniu 4. października 1910 akt fundacyjny, a akt ten następnie przesłany został c. k. Namiestnictwu, dla zaopatrzenia go klauzulą zatwierdzającą jako naczelną władza fundacyjna krajowa.

Zaznaczamy przytem, że szpital w sprzęty i inne ruchomości potrzebne do wewnętrznego urządzenia jeszcze dotąd nie został zaopatrzony, fundusze jednak na ten cel potrzebne Wydział powiatowy w Horodence posiada i w ustępie trzecim aktu fundacyjnego zamieszczono zastrzeżenie, że przed otwarciem szpitala wszystkie potrzebne urządzenia, sprzęty i utensylia własnym kosztem powiatu zakupione i do użytku szpitalnego oddane zostaną.

Gdy więc w ten sposób fundator, w niniejszym wypadku reprezentancya powiatu w Horodence dopełniła wszystkich warunków wymaganych ustawą z dnia 28 lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 47.,

Wydział krajowy wnosi:

·/. Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączoną ·/. ustawę.

Z Rady Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Szymon Bernadzikowski, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia nadająca szpita'owi w Horodence charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Horodence zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

- a) z delegata Wydziału krajowego,
- b) z prezesa Rady powiatowej w Horodence lub jego zastępcy,
- c) z delegata Rady powiatowej,
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie powiat w Horodence.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy powierzam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
